

Naukowcy z NASA odkryli dziwną dziurę na Marsie

6 marca 2020

Analizując zdjęcia wykonane w 2011 roku przez aparat Mars Reconnaissance Orbiter, naukowcy odkryli niezwykłą dziurę w powierzchni Marsa. Na blogu naukowym NASA opisano strukturę dziury i zasugerowano jej prawdopodobne pochodzenie.

Pavonis Mons, jeden z najwyższych szczytów Marsa, jest wygasłym wulkanem tarczowym położonym w pobliżu równika marsjańskiego. Na jego zboczach znajduje się kilka zagłębień, które – zdaniem naukowców – powstały w wyniku ruchów tektonicznych towarzyszących aktywności wulkanicznej. Ale ten obraz, uzyskany z kamery HiRise zamontowanej na aparacie Mars Reconnaissance Orbiter, zwrócił uwagę naukowców niezwykłą formą strukturalną.

Zagłębienie o średnicy około 35 metrów, otoczone niemal idealnie okrągłym kraterem, odkryto na zachodnim zboczu Pavonis Mons. Podświetlenie boczne podkreśla to, że poniżej znajduje się pusta przestrzeń w rodzaju jaskini z płaskim dnem. Wewnętrzny kąt cienia pozwala obliczyć głębokość tej jaskini od krawędzi otworu do podłogi – około 28 metrów.

Ponieważ dziura z kraterem jest otoczona przez lawę, naukowcy sugerują, że jest to jeden z bocznych otworów wulkanu. Po erupcji pokrywa komory wulkanicznej, z której wylała się lava, oderwała się, tworząc strukturę, którą obserwujemy dzisiaj.

Analiza 3D terenu pozwoliła naukowcom obliczyć ilość materiału, który mógłby się wylać z tego otworu. Okazuje się, że przed zawaleniem komora wulkaniczna miała głębokość co najmniej 90 metrów.

Naukowcy z NASA twierdzą, że takie puste struktury na powierzchni Marsa, których przestrzeń wewnętrzna jest chroniona przed twardym promieniowaniem, są szczególnie interesujące z kilku powodów. Po pierwsze, są dobrymi kandydatami do odkrycia w nich marsjańskiego życia, a po drugie, takie wnęki mogłyby być wykorzystane jako schrony dla statków kosmicznych, pojazdów automatycznych i być może astronautów podczas przyszłych lotów załogowych na Czerwoną Planetę.

Właśnie ta struktura – zdaniem naukowców z NASA – raczej nie nadaje się do budowy w niej podziemnej bazy, ponieważ wejście i wyjście z niej wydaje się problematyczne. Ponadto nie wiadomo, jak stabilny jest zwisający dach.

Zagadką jest również wielkość otworu. Na Ziemi otwory w strumieniach lawy, zwane rurami lawowymi, mają średnicę kilku metrów. Badacze nie potrafią na razie wyjaśnić, jak powstała i zachowała się tak duża dziura.

„Wewnętrzne jaskinie takich rozmiarów są względnie chronione przed promieniowaniem, co powoduje, że są doskonałymi kandydatami do utrzymania życia na Marsie” – czytamy na blogu NASA.

Do takich zakamarków będą kierowane statki kosmiczne, roboty, a nawet badacze międzyplanetarni.

Na podstawie: [NASA.gov](https://www.nasa.gov)

Źródło: [pl.SputnikNews.com](https://pl.sputniknews.com)